

ως, και έπειτα έλθών ο Ιατρός κ. Πιττάκης, εϋρεν αυτόν εν έσφ φοβεράς αγωνίας, ήτις από τής 1 μετά το μεσονύκτιον τής χθές διήρκεσε μέχρι τής 10 σήμερινης ώρας, ότε ο άγαπτός Λουκάς παρέδωκεν υπό τά αγωνιώντα φίλτρα τών οικείων και τών φίλων τήν τελευταίαν αύτου πνοήν.

Διατελούντες άκόμη έν πολλή ταραχή δέν αισθανόμεθα έπι τοϋς είς θέσιν νά γράψωμεν σήμεραν ό,τι πρέπει νά γραφή περί τοϋ χαϊδεμένου μας Λουκά.

Ίδου πώς εξορκίζουν οί Μικρασιανοί άδελφοί μας τας καπνοάς ής λαμβάνει ή ταλαίπωρος γή μας από τοϋ καταλέγοντος τά σπλάγχνα της έσωτερικού πυρός. Έν Βρουύλλοις, που έκ τοϋ σεισμοϋ κατέπεσαν ίκαναί οικίαι, οί δε κάτοικοι διανυκτερεύουν έν τοις κήποις, άπεφασίσθη όπως προληπτή τó κακόν, οί κροσπώλαι νά μη πωλήσουν κρέας, διά νά αναγκασθοϋν νά νηστεϋουν άπαντες οί κάτοικοι. Συνάμα δέ πρόκειται νά γίνη και μεγάλη λιτανεία.

Λαβών δίμηνον άδειαν άπουσίας ο έν Άργυροκάστρω πρόβος ήμῶν κ. Σωμάκης άφίκετο ένταϋθα. Περί τοϋ κ. Σωμάκη εκάμαμεν εύφημητάτην μνησίαν πρό όλίγων μηνών, ότε από γραφίδος τοϋ κ. Κουλουριώτη, όργανου ξένων προπαγανδιστών, άπελθόντος ίνα καταδιουργή τούς Άλβανούς έναντίον τής μητρος Ελλάδος έμάθομεν τήν άνδρικήν και αξιοπρεπή συμπεριφοράν του άπέναντι τοϋ έκ Κούλουρης άγγλικκοϋ ή αυστριακοϋ ρακαποστόλου. Διά τοϋτο λίαν εύχαρίστως έγνωσάμεν αύτόν και προσωπικώς, συγχαίρομεν δε και τώρα διά τήν διαγωγήν του εκείνην, διότι τó έφ έμίν ιδιάζουσαν αισθανόμεθα χαράν όταν συναντῶμεν που προξενικάς όάσεις.

Ήμέρα πρός έκλογήν δημορχικῶν παρέδρων τοϋ δήμου Πελεθρίων τή: έπαρχίας Ξηροχωρίου ώρίσθη ή 30 τρέχοντος μηνός; άλλ' οϋδεις έπροτάθη ως υποψήφιος.

Τά άναπτυχθέντα έκ νέου έν Άλεξανδρεία χολερικά κρούσματα δέν είνε τόσον όλίγα, όσον κατ' άρχάς ύπετέθη. Έν τέρ τά τριάκοντα κρούσματα συμβαίνουσι καθ' εκάστην, κατά τάς είδήσεις τών έφημερίδων Κωνσταντινουπόλεως. Αί άρχαί κατέ έπανελαθον όλα τά υγειονομικά μέτρα. Αί ιδικαί μας τί κάμνουσι;

Από τής 12ης μέχρι τής 20ης Οκτωβρίου και ή Μιτυλίτην ήσθάνθη επανειλημμένας και ισχυράς δονήσεις σεισμοϋ εύτυχώς όμως άνευ ζημιῶν.

Κίνσεις μεταναστευτική ήρξατο νά διενεργήται από Τσερμέ. Εξήκοντα ήδη οικογένειαι άνεχώρησαν διά Σμύρνην τήν 13ην Οκτωβρίου. Ταύτας ήκολούθησαν και άλλαι. Διότι όχι μόνον ο ύποχθάνιος κίνδυνος, αλλά και ή σήψις τών πτωμάτων άπειλει τήν άνάπτυξιν επιδημικῶν νόσων.

Περίεργον φαινόμενον μετά τοϋς σεισμούς άνεπτύχθη είς τήν έν Έρυθραία θερμά λουτρά τής Λίδζας. Τά θερμά λουτρά άίφηνηδώς . . . έψυχράνησαν.

Πλούσια τά έλέη σου από άπαύωγας άκούσιως και έκού-

σίας εκείθεν, διότι και αί Στεκούλα θυγάτηρ Σκουρλέτη και Γεωργία Χ. Σπανίδου άπήχθησαν έκουσίως ή μάλλον άπήγαγον, ή μὲν πρώτη Στεκούλα τόν Παναγιώτην Δ. Γλαράκη, ή δε δευτέρα τόν Νικόλαον Δ. Άντωνόπουλον.

Έξ Αίγίου. — Έν χωρίῳ Ραλειίκα τοϋ δήμου Βουρῶν δι' άγνωστον είσέτι αίτίαν άντεπυροβολήθησαν οί Εϋστάθ. Ευλογιαννόπουλος, Άργ. Χριστοφίλης και ή παρατυχοϋσα θυγάτηρ του Χαρίκλεια.

Έκ Μεσσηνίας, όπου τά πολλά τοιαϋτα. Έν χωρίῳ Τραγάνα τοϋ Τελαφαιίθους οί άδελφοί Παληραίοι έτραυματίσαν διά λίθον τόν ειδικόν Πάρεδρον τοϋ χωρίου των Λάμπρον Τζάκενα, όστις και άπεδίωσεν.

Έν Κορώνη, ο ύπηρείτης τοϋ έμποροϋ Α. Σαραντάκη Κ. Εϋστάθ. Δρακινιώτης έτραυματίσθη υπό έτέρου ύπηρετοϋ τοϋ αύτοϋ έμποροϋ διά πυροβόλου και εξέπνευσεν αύθωρεί.

Έν χωρίῳ Βρωμόβρυσση τής Εϋβας ή Δήμητρα θυγάτηρ Εϋστάθ. Ζαπελάκη άπήχθη έκουσίως υπό τοϋ Χρ. Μ. Γαλανοπούλου όστις συνελήφθη υπό τοϋ Μεταβατικοϋ Άποσπάσματος. Έπρεπε νά γνωρίσθη προσωπικώς τόν άξιότιμον Μπαίρακτάρην, τόν τοϋ Μεταβατικοϋ Διοικητήν, πριν ή προβή είς τοιαϋτήν πράξιν.

— Μας ήλθε χθές ο άγαπτός συνάδελφος Παναγιώτης Θωμά, συντάκτης τής « Έφημερίδος », έκ τής ανά τήν Θράκην και τόν Αίμον περιοδείας του, προϊόντα τής όποίας άπέστειλεν μεγαλοδώρας είς όλους μας, τας ώραιάς εκείθεν επιστολάς του, αίτινες τόν κατέταξαν είς τήν χορείαν τών μεγάλων Άγγλων άνταποκριτών, έλαττούμενος μόνον εκείνων τοϋ πλοϋτου τών μέσων ά διαθέτουσιν οί διευθυνται τών εκκατομμυριούχων δημοσιογράφων. Άλλά παρ' ήμίν όπως όλα άντιπαρέρχονται άπαρατήρητα, άπαρατήρητος παρήλθε και ή περισπούδαστος αύτη θρακική έργασία τοϋ νεωτάτου μὲν άλλ' ίρχαιοτάτου δημοσιογράφου κ. Π. Θωμά, τόν όποιον διά τοϋτο παρακαλοϋμεν νά εκδώσῃ έν φυλλαδίῳ τήν σειράν τών επιστολῶν του ίνα δυνηθῇ έν άνέσει νά εξαγάγη ή πεφωτισμένη κοινή γνώμη πορίσματα τών μελετῶν αύτοϋ.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 14 Οκτωβρίου.

Ο τοϋ Γαζή Μουκτάρ πασα πρόσκοπος και τῆ τοϋ Σουλτάνου κελεύσει σύμβουλος αύτοϋ, ιδιαίτερος δε τών ανακτόρων γραμματεϋς, ο Κιαζιμ βέης, άφίκετο χθές και εξέθηκεν ήδη τῆ Α. Μεγαλειότητι και προφορικώς τά κατά τήν άποστολήν αύτοϋ και τοϋ Μουκτάρ έν Βερολίνω, Βιέννη και Βουκουρεστίῳ. Μετά τινας δ' ήμέρας επανέρχεται και ο Μουκτάρ. Τί δε ή άποστολή τής έκτάκτου ταύτης πρεσβείας έπετέλεσεν; Έν τινι τών ήγουμένων μου επιστολῶν είπον τίς ήν ο άρχικός αύτης σκοπός και ότι οϋτος άπέτυχεν. Μετά τήν άποτυχίαν ταύτην, ποικιλοτρόπως σχολιασθήσαν ένταϋθα, άκριβώς ή πρεσβεία έδει νά επιστρέψῃ άμέσως, πλην τοϋτο δέν έγένετο. Ής λόγῳ δε τής παρατάσεως τής διατριβῆς τῆς

πρεσβείας πλείστοι φέρονται, ἐν οἷς καὶ ὅτι τοῦτο ἐγένετο πρὸς ἐπίδειξιν ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ὁ ἀσφαλέστερος ἦν ὅπως μὴ φανῆ ἡ ἐπιστροφή ἀπότομος καὶ ταχεῖα καὶ ἐπισήμως δηλωθῆ ἢ εἰς ταύτης ὁ σκοπός. Ὁ Μουκτάρ ἐστὶ νῦν κομιστὴς τῷ Σουλτάνῳ ἰδεῶν τινῶν μόνον, τῶν κρατουσῶν ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις τοῦ Βερολίνου, τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βουκουρεστίου. Πιθανὸν δὲ, ὡς λέγεται νὰ διέλθῃ καὶ διὰ Σοφίας, καὶ Φιλιππουπόλεως.

Ἀπελπισθέντες λοιπὸν οἱ ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ θορυβηθέντες ἐκ τῶν κινήσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εἰς τουρκικοὺς λιμένας περιποιοῦνται ὅσον δύναται τὸν κόμητα Δούφφριν ἐπιζητούντες ἅμα ὅπως καὶ ὑλικὴν τινα ὠφέλειαν ἐκ τούτου καρπωθῶσιν. Ἡ δὲ ὑλικὴ ὠφέλεια ἦν ἐπιζητοῦσιν ἐστίν, εἰ δυνατόν, ἢ καὶ αὐτὴς ἐξασφάλις τῆς ἀκεραιότητος τοῦ ἐδάφους αὐτῶν. Ἐκ τούτου δ' ἐξαρτῶσι καὶ τὰς μεταρρυθμίσεις. Βεβαίως τὸ ἀπᾶξ γινόμενον οὐδόλως ἐπεταί, ὅτι ἐπαναληφθήσεται ἢ καὶ ὅτι ἡ ἐπανάληψις αὐτοῦ ἐστὶ δυνατὴ, ὥστε οἱ τοῦρκοι μετὰ ἐπιμενίδιον ὑπνον ζητοῦσι τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων. Ἀληθῶς μεθ' ὄλου τοῦ πάγονος αὐτῶν εἰσὶ παῖδες. Οἱ καιροὶ παρέρχονται καὶ δὲν ἐπιστρέφουσιν. Ταῦτα, κύριοι Ὁσμάνιδες.

Οἱ κ. κ. Ν. Δαμαλᾶς καὶ Παυλίδης, ἐν τινι διατριβῇ αὐτῶν, λέγουσιν ὅτι οὐδεμία ἀπεμπώλησις τῶν ἐν τῷ Ἄθω δύνανται γενέσθαι ἀπὸ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, καθότι ἐλήφθησαν πάντα τὰ πρὸς τοῦτο μέτρα ὑπὸ τῶν μονῶν. Λυποῦμαι μεγάλως ἀναγκαζόμενος νὰ ὑπεθυμίσω τοῖς ἀνωτέρω ἀξιολογίμοις κυρίως τὴν τῆς σκῆτης τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἢν, ἀνίκουσαν εἰς τὴν ἀ. τῆ ἱεραρχικῆ τάξει μονὴν τοῦ Ὄρου, τὴν τῆς Λαύρας, ἐσφραγίσθησαν δυστυχῶς οἱ Ρουμουνοὶ. Οὐδόλως ἐπιθυμῶ νὰ ἐπανέλθω εἰς τὰ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ εἴπω, ὅτι καθ' ἃς ἔχω πληροφοροφίας, τὰ ἐν Ἄθω οὐκ ἔχουσι καλῶς. Εἶχον ἂν οὕτως

εἰ ἐψηφίζοντο καὶ ἐφηρμόζοντο αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα οἱ συνταχθέντες ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πρὸ δωδεκάδος περίπου ἐτῶν κανονισμοὶ ἐν οἷς καὶ ὁ ἰδιαιτέρος «τῶν ἐν Ἄθω ἱερῶν Σταυροπηγίων Μονῶν». Ὁ κανονισμὸς οὗτος περιλαμβάνει ἱκανὰ σωτηρίους διατάξεις, ἀλλ' ἐστὶ νῦν χειρόγραφόν τι καὶ οὐδὲν πλέον. Δὲν θὰ ἦτο ἄρα γε καλὸν ἂν ἐσκεπτόμεθα νῦν περὶ αὐτοῦ;

Τὸ ἐνταῦθα δημόσιον καθ' ἑκάστην διαφόρους ὑφιστάμενον σεισμούς, λιμούς καὶ καταποντισμούς, δὲν συνεκινήθη μεγάλως ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἐρυθραίᾳ χερσονήσῳ γενομένων σεισμῶν καὶ καταστροφῶν. Τούτῳ ἴστων τὴν συγκίνησιν αὐτοῦ οὐδόλως διὰ πραγμάτων ἀπέδειξε. Εὐτυχῶς ὅμως, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου κατὰ ἐπίσημον κοινοποίησιν παραχωρηθέντων πρὸς περιθαλψίν τῶν παθόντων 2500 λιρῶν τουρκικῶν καὶ τῶν ἐν διαταγῇ αὐτοῦ δι' ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου σταλησομένων ἐτέρων βοθητικῶν οἶων 15,000 ὀκ. διπύρων κτλ. αἱ κυριαὶ τοῦ ἐνταῦθα διπλωματικοῦ σώματος, τῆ τοῦ Σουλτάνου προσκλήσει πρόκειται νὰ διοργανίσωσι συναυλίαν ἐν τῷ ἐν Μνηματακίους θεάτρῳ καὶ ἀκολούθως κατὰ τὸν χειμῶνα ἀγοράν. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυριῶν τῶν δε:

Τῆς Βαρώνης δὲ Κάλιτις, τῆς κομισσῆς δὲ Δούφφριν, τῆς μαρκισίας de Noailles, τῆς κ. δὲ Νελίδωφ, τῆς κ. de Radovits, τῆς κ. Κουντουριώτου καὶ τῆς κομισσῆς de Rascon, συζύγου τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰσπανίας καὶ τὸ ἀ'. ρόλο ἐν τοῖς σαλονίοις παιζούσης. Εὐχνηθῶμεν ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὄραίου φύλου ἐν τῷ ὄραίῳ αὐτοῦ καὶ φιλανθρώπῳ ἔργῳ.

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Κουρμπάν Βαϊραμίου, ὡς περιέγραψα, ἐποηήσατο ἐπίσκεψιν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ὁ Οἶκ. Πατριάρχ-

27

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

27

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάνου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 592)

«Θεῖα μου, μᾶς παραχαΐδευετε. . . Ὁ βαρῶνος καὶ ἐγὼ ἔχομεν τὰ καλλίτερα δωμάτια τῆς ἐπαύλεως. . . ζεῦρετε ὅτι θὰ εἴμαστε τόσῳ καλὰ ἐκεῖ ἀπάνου, ὥστε δὲν θὰ μᾶς κάνει ἡ καρδιά νὰ φύγομε. . .

— Τόσῳ τὸ καλλίτερον, ἀγαπητῆ μου! Ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὁ σιδηρόδρομος θὰ ἦνοιξε τὴν ὄρεξίν σας. . . Πᾶμε νὰ φάμε.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ὡσὰν νὰ ἐπεριμένετο ἡ ὀμιλία τῆς

μαρκησίας, ἡ θύρα τῆς τραπεζαρίας ἦνοιξε καθ' ἑλοκληρίαν, κύμα φωτὸς ἔκαμε νὰ λάμψωσιν αἱ ἐψοθῆσαι φορτωμένα με παλαιὰ ἐκ πορσελάνης πινάκια καὶ με ἀργυρᾶ ἐπιτραπέζια σκευὴ, ἐνῶ ὁ ὑπηρετὴς διὰ φωνῆς σταθερᾶς καὶ δυνατῆς ἄφινε νὰ πέσωσιν αἱ λέξεις αὗται: Κυρία μαρκησία, τὸ τραπέζι εἶνε ἔτοιμον.

VI

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν καθ' ἣν ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Πρεφὸν ἐφθασαν εἰς Μπωλιέ, καὶ ἐν καιρῷ, διὰ νὰ προσθέσωσι κάτι τι τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ζωὴν τῆς ζωῆς βαρῶνης, ἥτις ἤρχισε νὰ εὐρίσκη τὸν βίον τῆς ἐξοχῆς ἀηδῆ, ὁ κύριος Δερβλάυ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν του, παρουσιάσθη εἰς τὴν ἔπαυλιν.

Καθήμενοι ὑπὸ μεγάλῃν ἐκ στακτεροῦ με γραμμὰς κυανᾶς ὑφάσματος σκιάδα, οἱ κάτοικοι τοῦ Μπωλιέ ἀπελάμβανον τῶν θεληγῆτρων μιᾶς ἐκ τῶν ὡραίων ἡμερῶν τοῦ Ὁκτωβρίου, τῶν τελευταίων τούτων μεδιαμάτων τοῦ ἔτους, τὸ ὅποιον μετ' ὀλίγον θὰ φορέσῃ τὸν μελαγχολικὸν ἐκ χιόνος μανδύαν του.

Ἐπὶ τῶν δένδρων τοῦ κήπου, τὰ πτηνὰ ἀπατηθέντα ἀπὸ τὴν θέρμην τοῦ ἡλίου, εἶχον ἀρχίσει νὰ κελადῶσιν, ὡς ἐάν ἦτο καλοκαίρι. Καὶ ἐπὶ τῆς λαμπύσης ἄμμου τοῦ ἀνδῆρου δύο κόσσιφοι με κίτρινον ράμφος διεφιλονείκουν συρίζοντες

χης. Ὁ Σουλτάνος ἀκολούθως ἔπεμψε τὸν Μαυρογέννη πασάν εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐκφράσῃ τὴν λύπην αὐτοῦ, διότι μὴ πληροφορηθεὶς ἐγκαίρως τὴν ἀφίξιν τῆς Α. Π. δὲν ἤδυνήθη νὰ προσκαλέσῃ αὐτὴν ἰδιαιτέρως. Ἀντὶ πάντων τούτων διατί δὲν ἐδίδετο ἐντολὴ τῷ Μαυρογένει πασᾶ νὰ προσκαλέσῃ τὴν Α. Οἴκ. Παναγιόττητα εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν;

— Ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὅπως ἐπισκεφθῆ τὸν ἀσθενοῦντα Ν. Ζαρίφην ὁ ἐν Παρισίοις διάσημος ἰατρός κ. Hardy ὁ καὶ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ὁ κ. Ἄρδης οὐδόλως ἀπελπίσθη ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενούς. Ὁμολόγησεν ὅμως ὅτι αὐτὴ εἶναι λίαν σοβαρά. Διέγγων δὲ στομαχικὴν διατάραξιν.

— Ὁ πρὸ πολλοῦ μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμενόμενος κ. Λεκατοῦ εὐρίσκειται ἤδη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει.

— Τὸ ἐν Μνηματῶν μελοδραματικὸν θέατρον παύει πρῶτον, τοῦ θιάσου ἀπερχομένου. Δυπηρὸν.

Οὕτως

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΜΣ)

Φιλιππούπολις, 11 Ὀκτωβρίου.

Ἀναρρωνῶ ἐξ ἀδιαθεσίας σὺν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Τοπαρχιακῆς Συνελεύσεως, γενομένη χθὲς τὴν μεσημβρίαν.

Ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ἤρξαντο παρατασσόμενα ἀποσπάσματα ἐξ ἀπάντων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων πρὸ τοῦ βουλευτηρίου — πρῶν τουρκικοῦ λουτρῶνος — μέχρι τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Διοικητηρίου, ὀλίγα βήματα ἀπέχοντος τοῦ Βουλευτηρίου. Περὶ τὴν 11 ἤρξαντο προσερχόμενοι οἱ βουλευταί, ὧν πρῶτος ἀφίκετο ὁ Ἕλλην βουλευτὴς Στενημάχου κ. Ἀντωνιάδης ἰατρός, καὶ οἱ πρόξενοι τῶν Δυνάμεων ἐν στολῇ. Ἀκριβῶς τὴν 12 ἐξῆλθε τοῦ Γενικοῦ Διοικητηρίου ὁ

πρίγκιψ Βογορίδης, ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέρων τὸ σύνθημα βουλγαρικὸν καλπάκιον, παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν διευθυντῶν, τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἀκολουθίας του, τῆς μουσικῆς παιανίζουσας τὸν ἔθνικὸν ὕμνον καὶ τῶν τυμπάνων κρουόμενων. Εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον ἐχαίρετισε τοὺς κκ. βουλευτάς ἐγερθέντας, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς Παιδείας κ. Ἰωακείμ Γρούεφ ἀνέγνω τὸν ἡγεμονικὸν λόγον εἰς τὰς τρεῖς ἐπιστήμους γλώσσας, βουλγαριστί, τουρκιστί καὶ ἑλληνιστί. Ἀντίγραφον αὐτοῦ σᾶς ἐσωκλείω ἐν τῇ παρουσίᾳ μου.

Καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀνεβάνη καὶ πάλιν ὁ κρατῶν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα φανατισμός. Κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βουλγαροῦ μητροπολίτου ὁ στρατὸς διετάχθη νὰ στηθῆ εἰς προσοχὴν, ἐνῶ, ὅτε προσῆλθεν ὁ Ἕλλην ἀρχιεπίσκοπος, οὐδεὶς ἐκινήθη. Μόνον πτωχὸς τις ἀστυνομικὸς κλητῆρ, ἴσως Ἕλλην, ἀπεπειράθη νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ καλπάκιόν του, ἀλλ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ, ἰδόντος τὴν ψυχρὰν ἀδιαφορίαν τῶν ἄλλων, κατέπεσε δευλί.

Τὴν ἑδραν τοῦ Προέδρου τῆς βουλῆς κατέλαβεν ὁ Λατίνος ἀρχιεπίσκοπος, ὡς πρεσβύτερος. Γνωστὸν ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν κοινοτήτων εἰσὶν αὐτοδικαίως βουλευταί, ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ἀφίκετο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τὴν προτεραίαν ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἀδριανουπόλεως καὶ Φιλιππουπόλεως σεβασμιώτατος Χατμ Ραββί Ραφαήλ.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν ἐνεποίησέ με τὸ ἐξῆς. Εὐθὺς κατόπιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐξῆλθε τοῦ Βουλευτηρίου ὁ Ἕλλην Γενικὸς Πρόξενος, ἐνῶ εἰσέτι ἐπαιάνιζεν ἡ μουσικὴ τὸν ἔθνικὸν βουλγαρικὸν ὕμνον. Τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἐχαίρετισεν ἡ ἐπωδὸς αὐτοῦ: Τζάριγραδ ἔ νὰχ — Ἡ Πόλις εἶναι ἡμετέρα!

Ἄγνοῦ ὁποῖου εἶδους εὐαρεσκείας ἐξέφρασεν ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος τῷ Ἀλέκφ πασᾶ, εὐρισκομένῳ ἐν Κωνσταντοπόλει, ὡς ἰσχυρίζεται ἐν τῷ ἡγεμονικῷ αὐτοῦ λόγῳ. Ἀλλὰ βε-

ψυχία τινα, τὰ ὁποῖα ὁ μαρκήσιος εἶχε ρίψει ἀπὸ τοῦ παραθύρου τῆς τραπεζαρίας. Ἡ μαρκησία κουκουλωμένη μετὰ τὰ σάλια τῆς, ναρκωθεῖσα ὑπὸ τὸν γλυκὴν ἄερα, ἤκουεν ἀδιαφόρως τὴν Κλαίρην καὶ τὴν βαρώνην, αἵτινες συνωμίλουν σπηριζόμεναι ἐπὶ τοῦ ἐκ ροδίνου γρανίτου δρυφάκτου. Ὁ βαρώνος σοβαρῶς ἐξηπλωμένος ἐπὶ τινος κουνητῆς πολτρῶνας, ἔστειλε πρὸς τὸν γαλανὸν οὐρανὸν, μετὰ μεμετρομένην βραδυότητα, νέφη καπνοῦ. Ὁ μαρκήσιος ἰχνογράφει ἐπὶ τινος σελίδος τοῦ λευκώματος του, τὴν σκιαγραφίαν τῶν δύο γυναικῶν, διαγραφομένων κομφῶς καὶ ἐπιχαρίτως ἐν τῇ σιᾷ. Βαθεῖα ἡσυχία περιέβαλλε τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τερπνὴ ἀπονάρκωσις, ἀκατανίκητος, κατελάμβανε ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἀποχαυνόουσα τὸ σῶμα καὶ ἀποκοιμίζουσα τὴν ψυχὴν.

Τὸ βῆμα τοῦ ὑπρέτου, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔτριψεν ἡ ἄμμος ἐξήγειρεν ὄλους τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἐκείνης νοσταλγίας. Ἡ μαρκησία ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ Κλαίρη καὶ ἡ βαρώνη ἐστράφησαν ὀπίσω, παύσασαι νὰ παρατηρῶσιν ἀόριστως πρὸς τὴν κοιλάδα· ὁ μαρκήσιος ἔκρυψε ταχέως τὸ λευκώμα του. Μόνος ὁ βαρώνος, φιλαργυρευόμενος ἀνωφελῶν κινήματων, περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ κλίνη ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν.

— Ὁ κύριος καὶ ἡ δεσποινὴς Δερβλάυ ἐρωτοῦν ἂν ἡ κυρία μαρκησία δέχεται, εἶπεν ὁ ὑπρέτης...

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Κλαίρη συνωφροῦσθη. Τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐνστικτικῶς ἤσθάνετο, ὅτι πα-

ρηκολουθεῖτο, προφερόμενον ἐκεῖ, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς, δὲν τῆς ἤρεσε. Εἶπεν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς προαίσθημα ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ ἐπέδρα ἐπὶ τῆς ζωῆς τῆς, καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐπανεστάτει.

Αἰφνιδία πικρία κατέλαβε τὴν καρδίαν τῆς. Ἡ συγκεχυμένη ἰδέα τῆς ἐγκαταλείψεώς τῆς εἶχεν ἤδη ἀναπτυχθῆ ἐν ἑαυτῇ. Καὶ ἠρώτα τὸν ἑαυτὸν τῆς πῶς ὁ κύριος Δερβλάυ μετὰ τὰς παθητικὰς ἐκδηλώσεις του, αἵτινες, ἂν καὶ δειλαί, ἦσαν ὅμως φανερώταται, ἐτόλμα νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὴν ἑπαυλίαν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ Μπασελίνος εἶχεν ἀναγγεῖλει τὴν ἐπίσκεψίν του. Ἐπρόκειτο περὶ συνεννοήσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ὑποθέσεων. Ἀλλ' αἱ ὑποθέσεις μὴ πορὶ νὰ ἦσαν πρόφασις μόνον. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο τίσιφ τολμηρὸς, ὥστε βλέπων αὐτὴν ἐγκαταλειμμένην ἀπὸ τὸν δοῦκα προσωρινῶς, νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν νὰ τὴν πλησιάσῃ; Ὅλαι αὐταὶ αἱ σκέψεις, πολὺ σκοτειναὶ ἀκόμη, ἐπέρασαν ἐν ἐνὶ δευτερολέπτῳ ἀπὸ τὸν νοῦν τῆς καὶ ὑπῆρξαν ἡ ἀφετηρία τῆς κατὰ τοῦ Φιλίππου ἀποστροφῆς τῆς.

— Δεχθῆτέ των, δεχθῆτέ τον, θεία μου, ἐφώναζεν ἡ βαρώνη. Εἶμαι πολὺ περίεργη νὰ τὸν ἴδω αὐτὸν τὸν σιδηρουργόν! Θὰ μᾶς διασκεδάσῃ καὶ θὰ βάλωμε τὴν ἀδελφὴν του νὰ μᾶς πῆ ὅ,τι γίνεται ἐς τὸ χωριό. Ἴσως φορεῖ χωριάτικα. Ὡ! τί ὠραία ποῦ θὰ ἦνε!